

6. tanulmány

Az ígélet elsőbbsége

Július 29., szombat délután

Növekednünk kell a hitben, különben nem újulunk meg az isteni képmásra, és Isten kívánalmaira: a szeretetre és engedelmességre. Őszintén kérjük Istent: „Uram, növeld hitem; adj isteni világosságot, mert segítséged nélkül semmit sem tehetek.” Alázattal jöjj és hajolj meg Isten előtt; nyisd meg az isteni ígéretek tartalmazó Bibliádat az Úr előtt; helyezd rá tisztségedet; köss szövetséget Istennel, hogy megfelelhess kívánalmainak; mondd, hogy hinni akarsz ígéréteiben minden bizonyíték nélkül. Ez nem elbizakodottság; de ha nem dolgozol buzgón, komolyan és határozottan, Sátán fölényre tesz szert, és te hitetlenségbe és sötétségbe merülsz.

Isten Szava és ígérete hitünk egyetlen alapja. Isten Szavát igazságnak, élő, beszélő, neked szóló hangnak tartsd, és hűségesen engedelmeskedj minden kívánalmának. Isten hűséges, az ígéréteket Ő adta. – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 34–35. o.

Krisztus mondja: „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” Ő küldte el Szentlelkét, hogy minden szükségünkben segítők legyen. Ám sokan igen gyenge, gyér bizonyosságot tesznek vallási életükben, mert ahelyett, hogy az Urat keresnék és a Szentlélek segítségét, emberekben bíznak. Neveljük Isten népét úgy, hogy bajában Istenhez forduljon, merítsen erőt ígéréteiből, melyek igent és áment jelentenek minden hívő léleknek. (...)

Isten ígéretei teljesek, bőségesek, nincs szüksége senkinek sem arra, hogy erőért emberhez forduljon. Akik Istenhez fordulnak, közel van hozzájuk, hogy segítse őket. Viszont szégyent hoz Istenre, hogy miután bizalomra szólít fel, mi elfordultunk Tőle – az Egyetlentől, aki meg-

ért minket, az Egyetlentől, aki biztos, jó tanácsot adhat – emberekhez, akik emberi gyengeségeikben könnyen félre vezethetnek bennünket. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 381. o.

Bennük [a Biblia ígéreteiben] Ő személy szerint mindnyájunkhoz szól, olyan közvetlenül, mintha ténylegesen hallanánk szavát. Krisztus megígéri nekünk kegyelmét, és megosztja velünk hatalmát. Ezek azok a falevelek, amelyek „a népek gyógyítására szolgálnak” (Jel 22:2 – új prot. ford.). Elfogadva, belénk ivódva, jellemünk erősségévé, az élet mozgatórugójává, fenntartójává lesznek. Semmi másnak nincs ilyen gyógyító ereje. Ezen kívül semmi sem képes azt a biztonságot és hitet adni, amely az egész ember éltető erejévé válik. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 122. o.

Július 30., vasárnap – Törvény és hit

Azután Ábrahám kapta az ígéretet, hogy az ő törzséből fog származni a világ Megváltója: „És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei.” „Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te magodnak, aki a Krisztus” (1Móz 22:18; Gal 3:16).

Mózes, Izrael vezetője és tanítója közvetlenül működésének befejezése előtt ugyanígy jövendölt a Messiásról az egész nép előtt érthető szavakkal: „Prófétát támaszt néked az Úr, a te Istened te közül, a te atyádfiai közül, olyat mint én; azt hallgassátok.” Biztosította az izraelitákat, hogy Isten nyilatkoztatta ki ezt előtte a Hóreb hegyén, amikor mondta: „Prófétát támasztok nékik az ő atyafiaik közül, olyant mint te, és az én ígémet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, amit parancsolok néki” (5Móz 18:15,18). – *Apostolok története*, 222. o.

Fel sem fogjuk, milyen sokan járnak látás által és nem hit által. Elhisszük a látható dolgokat, és nem értékeljük a drága ígéreteket, amelyeket az Igében kaptunk. Nincs is gyalázatosabb dolog Istenre nézve annál, hogy bizalmatlanul viszonyulunk szavaihoz.

Egyetlen másodpercig se engedd, hogy gondolataid összhangban legyenek Sátán kísértéseivel. Távoldj el tőlük úgy, ahogy eltávolodnál

magától az ellenségtől. Sátán meg akarja szomorítani a lelket. Krisztus azonban hitet és reményt akar adni a szívbe. Sátán próbálja megingatni a bizalmat. Azt állítja, hogy reményeink hamis feltevésekre épülnek, és nem annak biztos szavára, Aki sosem hazudhat.

Amikor Sátán azt a kételyt ébreszti szívetekben, hogy talán nem is vagyunk Isten által vezetett nép, melyet Ő készít fel megpróbáltatások révén azért, hogy megálljon a nagy napon, akkor forduljatok szembe kísértéseivel Isten Igéje határozott bizonyítékainak a bemutatásával, miszerint ez az a maradék nép, amely megtartja Isten parancsolatait és a Jézus hitét. – *Our High Calling*, 85. o.

Ahol tökéletessé válik a szeretet, a törvényt megtartják, és az én már nem talál helyet a lélekben. Akik magasztos szeretettel szeretik Istent, azért dolgoznak, szenvednek és élnek, Aki életét adta érettük. Csak akkor tarthatjuk meg a törvényt, ha elsajátítjuk Krisztus feddhetetlenségét. Ő mondta: „Nélkülöm semmit sem cselekedhetek.” Ha elfogadjuk a mennyei ajándékot, Krisztus feddhetetlenségét, felfedezzük a rendelkezésünkre bocsátott mennyei kegyelmet, és az emberi erőforrások erőtlenné válnak. Jézus a vészhelyzetekben gazdagon árasztja ki a Szentlelket, hogy segítsen gyengeségeinken, bátorítson, elménkbe világosságot hozzon, és megtisztítson, illetve nemesebbé tegye a szívünket. Krisztus lesz számunkra a bölcsesség, a feddhetetlenség, a szentség és megváltás. – *Krisztushoz hasonlóan*, 93. o.

Július 31., hétfő – Hit és Törvény

Nem őszinte az a bűnbánat, amely nem eredményez teljes megújulást. Krisztus igazságossága nem köpeny, mellyel eltakarhatók a meg nem vallott és el nem hagyott bűnök; sokkal inkább egy olyan életelv, amely átalakítja a jellemet, és a magatartást befolyásolja. Az igazságosság teljes átadást jelent Isten számára, hogy a mennyei elvek bennünk lakozhassanak. – *Jézus élete*, 555. o.

Krisztus a bűnös védelmezője. Aki elfogadja az Ő evangéliumát, szemlélheti az Ő arcát. Megfigyelheti a Krisztus küldetése és a tör-

vény közötti összefüggést, elismeri Isten bölcsességét és dicsőségét úgy, ahogy ki lett nyilatkoztatva az Üdvözítő által. Krisztus dicsősége a törvényben mutatkozik meg, amely az Ő jellemének leírata, és az Ő átalakító erejét érzi a lélek mindaddig, amíg el nem változik az Ő képmására. A mennyei természet részesévé válik, és fokozatosan fejlődik az Üdvözítő hasonlatosságára, lépésről lépésre igazodik Isten akaratához, míg eléri a tökéletességet.

A törvény és az evangélium tökéletes összhangban vannak. Egymást támasztják alá. A törvény a maga fenségében ráveszi a bűnöst a lelkiismeret révén, hogy felismerje, Krisztusra van szüksége mint engesztelő áldozatra. Az evangélium pedig elismeri a törvény hatalmát és elmozdíthatatlanságát. „A bűn ismerete a törvény által vagy” – mondta Pál apostol. A bűntudatot a törvény véste a lélekbe, s ez vezeti a bűnöst az Üdvözítőhöz. Szükségében az ember a golgotai kereszt erőteljes érveit mutathatja fel. Magáénak vallhatja Krisztus feddhetetlenségét, mivel az minden megtérő bűnösnek adatott. – *Adventista Bibliakommentár*, 6. köt., 1096. o.

Az Úr Jézus vállalta, hogy az ember helyett elviseli a törvény áthágásának büntetését. Mennyei természetére emberi természetet öltött, s így lett az ember Fia a mi Megváltónk és Üdvözítőnk. Isten szeretett Fiának halála is azt mutatja, hogy a törvény mennyei és változhatatlan. A törvényszegők szempontjából milyen könnyű lett volna, ha Isten eltörli a törvényt, s így nyitja meg az üdvösség útját az emberek előtt, és akkor Krisztus is maradhatott volna a mennyben! Végzetes azonban az a tanítás, miszerint kegyelemben részesültünk, hogy szabadon áthághassuk a törvényt. Minden törvényszegő ember bűnös, és senki sem nyerhet szentséget, amíg bűnben él.

Isten szeretett Fia nem azért szenvedte el a megaláztatást és a fájdalmat, hogy azzal az embernek megszerezze a mennyei törvény áthágásának jogát, és ugyanakkor Krisztussal együtt maradhasson az uralkodói trónon. Még a legbűnösebb ember is megbocsátásban részesülhet, és Krisztus érdemei révén engedelmes életet élhet hit által, ha megtér. A bűnös nem a bűneiben, hanem a bűneitől nyer megváltást. – *Hit és cselekedetek*, 24–25. o.

Augusztus 1., kedd – A Törvény célja

„A bűn ismerete a törvény által vagyon” – mondja Pál. – „A bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondja: Ne kívánd!” Némely igével és tanítással szolgáló ember nem ismeri a gyakorlatban Isten törvényét, annak szent követelményeit, sem Krisztus elfedezését. Először nekik kell megérteniük, mielőtt bűnösöket téríthetnének meg.

Elhanyagolják a megbízható tükröt, mely feltárná a jellem hibáit. Így tovább él a fogyatékoság, a bűn. Mások észreveszik, még ha a hibák elkövetői nem is veszik észre. Bizonyos fokig az önzés gyűlöletes bűne él azokban is, akik állítják, hogy odaadással végzik Isten munkáját. Ha összevetnék jellemüket Isten elvárásaival, különösen a csodás mértékkel – szent, igazságos törvényével –, ha lelkiismeretesen és szemellenző nélkül kutatnának, meggyőződnének arról, hogy félelmetes hiányosságai vannak. De némelyek nem akarnak elég mélyre pillantani, hogy felismerjék szívük romlottságát, holott sok mindenben fogyatékosak. Mégis szándékos tudatlanságban élnek bűnösségük felől, és annyira leköti őket a saját érdekeikről való gondoskodás, hogy megfélemedeznek Istenről. – *Bizonyágtételek*, 2. köt., 512. o.

Pál az isteni törvényt mindenkor magasztalta. Kimutatta azonban, hogy magában a törvényben nincsen erő, hogy az embert engedetlenségének büntetése alól felmentse. A bűnösnek meg kell bánnia bűneit, és meg kell alázkodnia Isten előtt, mert törvényének áthágása jogos haragját hívta ki; azután pedig Krisztus vérében kell bíznia, mint a bocsánat egyedüli lehetőségében. Emlékeztette a híveket arra a tanítására, hogy Isten Fia mint áldozat elszenvedte a halált érettük, felment a mennybe, s ott mint Szószólójuk áll az Atya előtt. Csak töredelem és hit által szabadulhatnak a bűn átka alól, hogy azután Krisztus kegyelméből engedelmeskedjenek Isten törvényének. – *Apostolok története*, 393. o.

Az üdvösségre vivő hit nem csupán értelmi egyezés az igazsággal. Aki arra vár, hogy tökéletes ismeretre tegyen szert, mielőtt gyakorolná a hitet, az nem részesül áldásban Istentől. Nem elégséges hinni valamit Krisztusról; Krisztusban kell hinnünk. Az egyetlen olyan hit, amely-

ből hasznunk származhat, személyes Megváltóként fogadni el Őt, és érdemeit a miénknek tenni. Sokan egyfajta véleménynek tekintik a hitet. A megmentő hit egyezség: akik elfogadják Krisztust, szövetségi kapcsolatba kerülnek Istennel. Az őszinte hit élet. Az élő hit az életerő növekedését jelenti, odaadó bizalmat, amely által a lélek győzedelmes hatalommá válik. (...)

Pál apostol világosan feltárja előttünk a hit és a törvény közötti összefüggést – újszövetségi fogalmazásban. Azt mondja: „Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk, Jézus Krisztus által.” „A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-é a hit által? Távol legyen! Sőt, inkább a törvényt megerősítjük.” „Mert ami a törvénynek lehetetlen vala, mivelhogy erőtelen vala a test miatt, az Isten az ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatá a bűnt a testben. Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint” (Róm 5:1; 3:31; 8:3– 4). – *Isten csodálatos kegyelme*, 140. o.

Augusztus 2., szerda – Isten Törvényének érvényessége

Isten az élet tökéletes szabályát állította fel számunkra szent törvényében. Kijelentette, hogy a törvény követelményei, az utolsó pontig, minden emberre kiterjednek, a világ végezetéig. Krisztus azért jött, hogy ezt a törvényt naggyá és dicsővé tegye; kimutatta, hogy talapzata: szeretet Isten és felebarátunk iránt; hogy az ember erkölcsi kötelességeinek foglalata: engedelmeskedni szabályainak. Isten törvénye iránti engedmességről Ő maga adott nekünk példát életével. A hegyi beszédben pedig kifejtette, hogy a törvény követelményei túlmennek a külső cselekedeteken, kiterjednek a gondolatokra, sőt a szándékokra is. – *Apostolok története*, 505. o.

Jézus nem foglalkozott állandóan a törvény tételeivel, de azt a benyomást sem keltette hallgatóiban, hogy eljöveteleivel félretette volna annak követelményeit. Tudta, hogy lépten-nyomon kémelek lesik minden szavát, kiforgathatják céljaik érdekében. Ismerte a sok hallgatójában még élő előítéleteket, és semmi olyat nem mondott, ami aláasta

volna a Mózes által nekik adott vallásba és intézményekbe vetett hitüket.

Maga Krisztus adta mind az erkölcsi, mind a ceremóniális törvényt. Nem azért jött, hogy lerombolja a saját műve iránti bizalmat. Éppen azért akarta áttörni a hagyományos követelmények falát, amellyel a zsidók bekerítették magukat, mert nagyon tisztelte a törvényt és a prófétákat. Miközben félretette a törvényről alkotott hamis értelmezéseiket, féltve intette a tanítványokat, nehogy feladják a zsidókra bízott létfontosságú igazságokat.

A farizeusok büszkék voltak a törvény iránti engedelmességükre, mégis oly kevésbé ismerték az elveket a mindennapi gyakorlatban, hogy az Üdvözítő szavait eretnekségnek fogták fel. Amikor Jézus elsöpörte az igazságot elborító szemetet, azt hitték, hogy magát az igazságot törli el. Azt suttogták egymás között, hogy Ő nem sokat ad a törvényre. Jézus olvasott gondolataikban, és így felelt:

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább hogy betöltssem” (Mt 5:17). Ezzel Jézus visszautasítja a farizeusok vádjait. Éppen az volt a feladata, hogy a világ felfogásával szemben érvényt szerezzen a szent törvény követelményeinek, melynek áthágásával vádolják. Ha Isten törvénye megváltoztatható vagy visszavonható lenne, akkor Krisztusnak nem kellett volna szenvednie törvényszegésünk következményei miatt. Ő eljött, és elmagyarázta, hogy mi a kapcsolat a törvény és az ember között; saját engedelmes életével szemléltette az előírásokat. – *Jézus élete*, 307. o.

Ha átadtátok magatokat Jézusnak, ne vonuljatok vissza és ne távolodjatok el tőle, hanem mondjátok napról napra: „Én Krisztusé vagyok, teljesen neki adtam magamat.” Kérjétek, hogy Lelkét adja nektek, és hogy kegyelmében megtartsen benneteket! Az Istenben való hit és a néki való teljes odaadás által lehettek gyermekeivé, hasonlóképpen egész életeteknek bele kell olvadnia az Ő életébe. Az apostol figyelmeztetése így szól: „Azért amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok őbenne” (Kol 2:6). – *Jézushoz vezető út*, 52. o.

Augusztus 3., csütörtök – Az ígélet különb volta

A jellem zsinórmértéke a királyi törvény. A törvény a bűn kinyomozója. A bűn ismerete a törvény által van, de a bűnöst szüntelenül vonzza Jézus szeretete, melyet megmutatott a szégyenletes kereszthalálig való leereszkedésében. Micsoda tanulmány tárgya ez! Angyalok vágyakoztak betekinteni ebbe a csodálatos titokba. Ez a tanulmány meghaladja a legmagasabb emberi értelmet. A bukott, Sátán által megtévesztett és Sátán oldalára állt ember átalakulhat a végtelen Isten Fiának képmására! Az ember hasonlónak válhat Krisztushoz! Krisztus részesített igazságossága révén Isten úgy szereti az elbukott, de megmentett embert, mint ahogyan egyszülött Fiát szerette!

Ez pedig a kegyesség titka. Ez a legértékesebb kép, mely a prédikációk tárgya lehet, mely az emlékezet csarnokában függhet, mely emberi ajkáról elhangozhat. Olyan kép ez, mely az Úr jóságát megízlelő és megismerő emberek által kikutatható, mely elmélkedésre méltó, és mely minden prédikáció magvát képezheti. (...) Tartsuk Őt az emberek elé isteni tulajdonságaiba öltözötten, isteni dicsőséggel körülövezve és a végtelen Isten hasonlatosságában! Amikor így állítjuk az emberek elé, a teremtmény minden érdeme a porba hull. Minél inkább rá tekintünk, minél inkább tanulmányozzuk életét, tanításait és jellemének tökéletességét, a bűn annál bűnösebbnek és gyűlöletesebbnek tűnik előttünk.

Őt szemlélve az ember nem tehet mást, mint csodálattal feltekint rá, és közelebb húzódik hozzá. Őt szemlélve az ember egyre jobban kíván hasonlítani hozzá, míg nem elváltozik az Ő képére, és gondolkodásmódjában is hasonló lesz hozzá. – *Szemelvények*, 3. köt., 152. o.

A szív, amely ajtót nyitott Jézus előtt, szeretni fogja a tiszta, megtisztító és átalakító igazságot, és lelkesen fog küzdeni a szenteknek örökre hagyott hitért. Senki se vigyen Isten elé kevesebbet teljes, minden viszsztatartás nélküli odaadásnál. A munkát kezd a szívben. És ne figyeld többé az utat, amit mások tettek meg Krisztus felé. Lelked üdvössége a tét, s ez sokkal fontosabb, minthogy közömbösen tekints rá.

Az Igében található egyik legbuzgóbb ima a következő: „Tiszta szívet teremts bennem ó, Isten” (Zsolt 51:12); és az, Aki szeretett és életét

adta érettünk, a következő bátorítással fordul hozzánk: „És adok néktek új szívet” (Ez 36:26). – *That I May Know Him*, 129. o.

Mindannyian az emberi nagy vászon részei vagyunk, egymásba szőtt fonalak, s így alakul ki az egységes minta, az összkép... Légy Isten olyan fonala, mellyel megvalósíthatja az Ő nagy művét. – *That I May Know Him*, 323. o.

Augusztus 4., péntek – További tanulmányozásra

Üzenet az ifjúságnak, „A győzelem felé” c. fejezet; *Hit és cselekedetek*, „Mi a bűn?” c. fejezet